

behooren. Het antwoord van Curatoren luidde: „dit onderwijs zal bevatten: een staathuishoudkundige beschrijving van den Handel, historisch en geographisch opgehelderd. Wij verbinden niet hieraan: het practisch handelonderricht. Geen boekhouden, geen kennis der artikelen.” Mr. W. C. Mees, secretaris van de Kamer van Koophandel, die in October als docent in dit vak optrad, had reeds tevoren in een uitvoerigen brief aan den rector zijn opvattingen over dit onderwijs ontvouwd. Hij wenschte door opheldering van eenige begrippen de knapen te waarborgen tegen de opneming van schadelijke begrippen, b.v. „de waarde des gelds hangt van de kosten van voortbrenging van het goud en het zilver af; de bijzonderheid, dat voorheen een brassenpenning of 12 duiten daags den werkman een bestaan opleverde, bewijst niet, dat het werkvolk het toen beter had dan thans, noch ook dat de zaken over het algemeen toen goedkooper waren; de gierigaard, die voortdurend opspaart, is voordeelijker voor de volkswelvaart dan de man, die door ruime verteringen zijn geld, zooals men zegt, onder de menschen brengt.” Het onderwijs werd gegeven alleen in IVB en wel 4 uur per week. Tot Mei 1849 heeft mr. W. C. Mees dit vak gedoceerd. Zijn benoeming tot secretaris der Nederlandsche Bank dwong hem zijn ontslag in te dienen. Zijn opvolger werd mr. J. C. Reepmaker, secretaris van de Kamer van Koophandel. Wij komen weer op de eerste jaren terug.

Het onderwijs in klasse I was voor alle leerlingen gelijk. In klasse II begon de splitsing en ving het onderwijs in het Grieksch voor de A-afdeeling aan. De studie in A duurde 6 jaar, die in B 4 jaar. In klasse I kregen de leerlingen 10 uur per week Latijn, in klasse II, III en IV werd dit voor de B's wekelijks 2 uur. Door de welwillende inlichtingen van een der weinige oud-leerlingen dezer gecombineerde school, den heer G. Th. Philippi, vernam ik iets over de resultaten van dit onderwijs in het Latijn. De 2de praeceptor A. Mees zorgde ervoor, dat in de eerste klasse de beginselen er goed in kwamen. In de hogere klassen werden de weinige uren geheel besteed aan de lectuur van Nepos, Caesar, Cicero en Ovidius. Deze oud-leerling dacht later steeds met genoeg